

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25CoCsp/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725201919
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8725201919.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX C., právne zastúpeného: JUDr. Michal Barnovský, advokát, so sídlom Námestie generála Štefánika 532/7, 064 01 Stará Ľubovňa, proti odporcovi: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 23Csp/28/2025 - 31 zo dňa 30.05.2025 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. P r i z n á v a navrhovateľovi nárok na úplnú náhradu trov odvolacieho konania voči odporcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd I. inštancie“) nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom rozhodol, že:

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zdržať sa výkonu práv z Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.05.2023, ktorou sa zabezpečuje pohľadávka vzniknutá zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému náhrada trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Žalobcovi s a u k l a d á povinnosť v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia podať proti žalovanému žalobu o určenie, že úver poskytnutý žalobcovi/navrhovateľovi neodkladného opatrenia na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 18.05.2023, je úverom bezúročným a bez poplatkov.

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 324 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 325 ods. 2 písm. d) CSP, § 326 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd skúmal splnenie podmienky existencie právneho záujmu navrhovateľa na nariadení neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti preskúmal existenciu právne významných skutočností, ktorých základ spočíva v znení ust. § 325 ods. 1 CSP a súčasne, či navrhovateľ v návrhu osvedčil potrebnosť dočasnej úpravy pomerov žalovaného/odporcu.

3. Súd I. inštancie skúmal, či navrhovateľ neodkladného opatrenia tvrdil a osvedčil, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami vystupujúcimi v konaní o vydanie neodkladného opatrenia.

4. Z osvedčených tvrdení navrhovateľa neodkladného opatrenia vyplýva, že vo vzťahu k odporcovi vystupuje v právnom postavení dlžníka na základe vyššie uvedenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

5. Existencia dohody o zrážkach zo mzdy medzi navrhovateľom neodkladného opatrenia a odporcom, bola osvedčená vyššie citovaným listinným dôkazom - Dohodou o zrážkach zo mzdy z 18.05.2023.

6. Z predložených listinných dôkazov mal súd I. inštancie za to, že navrhovateľ neodkladného opatrenia existenciu vzťahu medzi ním a odporcom upraveného právom osvedčil, čím zároveň preukázal splnenie základnej podmienky pre posudzovanie ďalších zákonných predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ v návrhu osvedčil existenciu práva, ktorého porušenie alebo ohrozenie možno efektívne chrániť rozhodnutím vo veci samej.

7. Z uvedeného dôvodu tak v ďalšom súd I. inštancie skúmal splnenie podmienky potrebnosti dočasnej úpravy pomerov inštitútom procesného práva - neodkladným opatrením.

8. V tejto súvislosti zisťoval, či navrhovateľ osvedčil, či prípadné neodkladné opatrenie zabezpečí účel civilného sporového konania, t. j. ochranu porušeného alebo ohrozeného práva a to tak, aby mohlo dôjsť k vytvoreniu situácie pre efektívne využitie procesných inštitútov slúžiacich na to, aby sa mohlo začať, prípadne aby sa mohlo pokračovať v konaní bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého navrhovateľ žiada, bez toho, aby sa v konaní vo veci samej nedosiahol výsledok, ktorý už neovplyvní hmotnoprávne postavenie účastníkov konania.

9. V prejednávanej právnej veci navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčil reálny zásah odporcu do jeho majetkovej sféry, a to bez súdneho prieskumu ustanovení spotrebiteľskej zmluvy tým, že odporca požiadal navrhovateľovho zamestnávateľa o vykonanie zrážok zo mzdy. Túto skutočnosť navrhovateľ osvedčil vyššie citovaným listinným dôkazom z 24.04.2025.

10. Z uvedených skutočností súd I. inštancie uzavrel, že v danom prípade navrhovateľ potrebu dočasnej úpravy pomerov sporových strán neodkladným opatrením za daných okolností osvedčil. Pre prípad vyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí jeho navrhovateľ osvedčiť taký stav právnych (nielen faktických) vzťahov medzi sporovými stranami, ktorý vyžaduje dočasnú a rýchlu úpravu pomerov medzi nimi, t. j. naliehavosť situácie aj z právnej stránky a tiež osvedčenie ohrozenia práva podložené konkrétnymi skutočnosťami. Túto podmienku navrhovateľ splnil.

11. Je nepochybné, že uložením požadovanej povinnosti odporcovi, teda zdržaniu sa výkonu dohody o zrážkach zo mzdy sa objektívne dosiahne ochrana práv navrhovateľa neodkladného opatrenia, ktorého právo na mzdu nebude žiadnym spôsobom obmedzované.

12. Vychádzajúc z dikcie ust. § 326 ods. 1 CSP súd I. inštancie uzavrel, že navrhovateľ neodkladného opatrenia tak osvedčil nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana neodkladnou úpravou pomerov.

13. Ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (ust. § 336 ods. 1 veta prvá CSP).

14. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé, či navrhovateľ ku dňu nariadenia neodkladného opatrenia vedie proti žalovanému spor o určenie, že úver poskytnutý na základe vyššie citovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úverom bezúročným a bez poplatkov (tento dôvod v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol v rámci prostriedkov procesného útoku ako základný, keďže na strane žalovaného v hmotnoprávnom postavení veriteľa môže zrážkami zo mzdy dôjsť ku vzniku bezdôvodného obohatenia), bola mu podľa posledne citovaného zákonného ustanovenia uložená povinnosť takýto spor iniciovať podaním žaloby s predmetom konania uvedeným vo výroku III tohto uznesenia.

15. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Navrhovateľ bol v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešný a preto mu súd I. inštancie podľa § 255 C. s. p. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. Proti uzneseniu súdu I. inštancie podal odporca odvolanie. V podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie vecí. Odporca v odvolaní poukázal na to, že na zabezpečenie pohľadávky uzavrel dohodu o zrážkach zo mzdy, a to vo forme osobitnej listiny, s poučením o dôsledkoch jej uzavretia, pričom uzavretie dohody nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by doposiaľ došlo k zrážaniu zo mzdy. Súd I. inštancie neaplikoval ust. § 5a písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“). Odporca nikdy žiadnu mzdu navrhovateľovi nezrazil, keďže takýmto oprávnením nedisponuje a súčasne nie je jeho zamestnávateľom. Z týchto dôvodov odporca namietal pasívnu vecnú legitímáciu v tomto spore. Odporca po doručení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia obratom zaslal zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o zastavenie realizácie zrážok zo mzdy. Odporca mal za to, že nie sú dané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. potreba bezodkladne upraviť pomery alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Strany uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy na samostatnej a od zmluvy o úvere oddelenej listine. Navrhovateľ bol poučený o možnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Zo zmluvy o úvere nevyplýva povinnosť navrhovateľa uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy a taká povinnosť nevyplýva ani zo žiadosti o úver. Na základe uvedeného odporca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

19. Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril listom zo dňa 31.07.2025, v ktorom uviedol že argumentácia odporcu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie nemôže v žiadnom prípade obstáť.

20. Podstatou neodkladného opatrenia nie je v danom prípade to, aby odporca samotný zrážal navrhovateľovi mzdu ale, aby bol povinný zdržať sa výkonu práv z Dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré žiadal odporca nesporne vykonávať zo strany zamestnávateľa navrhovateľa. Nemôže preto v žiadnom prípade obstáť argumentácia odporcu o namietaní pasívnej vecnej legitímácie v tomto spore, nakoľko nejde o uloženie povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy ale o povinnosti zdržať sa výkonu práv z Dohody o zrážkach zo mzdy. Nakoľko účastníkmi predmetnej dohody sú navrhovateľ a odporca, nepochybne v danom prípade svedčí pasívna vecná legitímácia práve odporcovi a žiadnemu inému subjektu.

21. K skúmaniu bonity zo strany odporcu uviedol, že vo vzťahu k skúmaniu bonity odporca konštatuje, že odporca skúmal bonitu navrhovateľa, a to prostredníctvom deklarovaného príjmu žiadateľa, kompletných informáciách o úverových záväzkoch žiadateľa, informácií o rodinnom stave a počte vyživovaných detí a finančnou analýzou.

22. Vo vzťahu k uvedenému zdôrazňuje, že odporca sa predovšetkým absolútne nedostatočne zaoberal výdavkovou stránkou navrhovateľa, kedy sa žiadnym spôsobom ani nepokúsil zistiť výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť.

23. Ustanovenie § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu 18.05.2023 (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) pritom jasne stanovuje, že: „Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a) c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.“

24. Uvedené je nevyhnutné dať do kontextu s § 7 ods. 27 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého odporcovi vyplývala povinnosť zistiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch navrhovateľa, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb odporcu, peňažných záväzkoch žalovaného a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii navrhovateľa a zároveň informácie o príjme overiť preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od navrhovateľa.

25. Povinnosť v prvom rade zistiť výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb navrhovateľa je tak bez akýchkoľvek rozumných pochybností normatívne zakotvená v § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 7 ods. 27 zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Z vyššie uvádzaných dôvodov teda výpočet limitu pre poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany odporcu ani nemohol byť realizovaný v súlade s § 7 ods. 21 zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Ani z odporcom špecifikovaných dokumentov, resp. informácií žiadnym spôsobom nevyplýva, aby sa zaoberal výškou nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb navrhovateľa, keďže sa javí, že pri posudzovaní výšky nákladov vychádzal navrhovateľ výlučne z paušálnej sumy životného minima (uvedené možno vyvodiť predovšetkým z časti výpočtu „finančnej rezervy“ žalobcu).

28. Neušlo pritom pozornosti, že odporca v rámci celého odvolania ani netvrdil, aby sa zaoberal skutočnými mesačnými nákladmi na zabezpečovanie životných potrieb žalobcu. Nemožno preto učiť záver, aby odporca skúmal celkovú sociálno-ekonomickú situáciu navrhovateľa, a to najmä skutočné mesačné náklady na zabezpečovanie životných potrieb navrhovateľa, keďže tento vychádzal iba z výšky sumy životného minima.

29. Správnosť uvedeného pritom podľa navrhovateľa aprobuje aj judikatúra, na ktorú poukázal v rámci podaného návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a na ktorú v plnej miere odkazuje. Z uvedeného dôvodu preto odporcom uvádzaná suma životného minima platná v danom čase na území Slovenskej republiky, nemôže v žiadnom prípade ipso facto obstať.

30. Posledná veta § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch navyše explicitne stanovuje, že za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. V danom prípade tak došlo aj k porušeniu predovšetkým § 7 ods. 23 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 7 ods. 19, ods. 20, ods. 21 a ods. 27 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko vzhľadom na skutočnosť, že odporca nezisťoval mesačné náklady na zabezpečovanie životných potrieb navrhovateľa, nezistil hodnoty položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a preto ani neposúdil, či môže alebo nemôže poskytnúť odporcovi spotrebiteľský úver.

31. V intenciách vyššie uvedeného je preto toho názoru, že ide porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo v spojení s § 11 ods. 2 druhej vety zákona o spotrebiteľských úveroch znamená, že nastupuje sankcia spočívajúca okrem iného v bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru.

32. Podľa navrhovateľa hoci je pravdou, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a právna úprava nevyklučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy, presadzovanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy bez ingerencie súdu (priamo) je možné len za predpokladu rešpektovania ochrany spotrebiteľa, vyplývajúcej práve z dikcie § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení ku dňu 18.05.2023 (ďalej ako „zákon o ochrane spotrebiteľa“): „Neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby,12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.“

33. V danom prípade síce bola predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená vo forme osobitnej listiny, avšak jednak absentuje poučenie spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzatvorenia ale predovšetkým navrhovateľ nemal ako spotrebiteľ možnosť túto odmietnuť. O uvedenom pritom svedčí predovšetkým čestné prehlásenie, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ pre poskytnutie predmetného spotrebiteľského úveru nemal inú možnosť ako dohodu o zrážkach zo mzdy podpísať. Dané tak osvedčuje neprípustnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy aj v kontexte porušenia § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, čo rezultuje do neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej ako „Občiansky zákonník“). Nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zakáže odporcovi vykonávať právo z týchto dohôd teda predstavuje dočasné opatrenie proti postihu majetku navrhovateľa, bez ktorého by mohol nastať ťažko zvrátiteľný alebo nenapraviteľný stav, t. j. že by sa na základe neplatnej dohody o zrážkach

zo mzdy poukázali veriteľovi zo mzdy navrhovateľa finančné prostriedky bezdôvodne, resp. vo vyššom rozsahu než zákon dovoľuje.

34. Zároveň tento inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (obdobne rozsudok C-106/77 Siementhal).

35. Vykonaním požadovaných zrážok zo strany veriteľa tak dôjde priamo k zásahu do príjmu spotrebiteľa bez toho, aby prebehla riadna súdna kontrola vo vzťahu k vymáhanému dlhu, čo priamo zasiahne do majetkovej sféry spotrebiteľa - žalobcu a do jeho schopnosti uhrádzať svoje bežné výdavky zo mzdy. Nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému vykonávať právo z týchto dohôd je pritom dočasné opatrenie proti postihu majetku navrhovateľa, bez ktorého by mohol nastať ťažko zvrátiteľný alebo nenapraviteľný stav, t. j. že by sa na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy poukázali veriteľovi zo mzdy žalobcu finančné prostriedky bezdôvodne, resp. vo vyššom rozsahu než zákon dovoľuje. V tejto súvislosti je potrebné poukázať predovšetkým na porušenie § 7 ods. 23 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 7 ods. 19, ods. 20, ods. 21 a ods. 27 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nezisťoval mesačné náklady na zabezpečovanie životných potrieb žalobcu, nezistil hodnoty položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a preto ani neposúdil, či môže alebo nemôže poskytnúť navrhovateľovi spotrebiteľský úver.

36. Dané tak v spojení s 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nepochybne rezultuje do sankcie spočívajúcej v tom, že sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyše nemožno opomenúť ani neprípustnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy aj v kontexte porušenia § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže nielen, že absentuje poučenie spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzatvorenia ale predovšetkým nemal navrhovateľ ako spotrebiteľ možnosť túto odmietnuť.

37. Z vyššie popísaných skutočností, podľa názoru navrhovateľa, jednoznačne vyplýva opis dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, in concreto navrhovateľ preukázal, že odporca požiadal zamestnávateľa navrhovateľa o realizovanie zrážok zo mzdy za stavu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zároveň za stavu neprípustnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Má zato, že v predmetnej veci je daná potreba dočasnej úprava pomerov, pretože v opačnom prípade bude protiprávny stav naďalej pretrvávať, práva žalobcu budú aj naďalej ohrozené, pričom nariadením neodkladného opatrenia bude naplnená požiadavka ochrany práv navrhovateľa.

38. Bez ohľadu na skutočnosť, či navrhovateľovi boli zrážky zo mzdy reálne vykonávané alebo nie, je prima facie zrejmé, že nakoľko odporca požiadal zamestnávateľa navrhovateľa o realizáciu zrážok zo mzdy reálne riziko vykonávania zrážky zo mzdy hrozilo. Rovnako je bez právneho významu aj skutočnosť, že po doručení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia odporca požiadal zamestnávateľa navrhovateľa o zastavenie vykonávania zrážok zo mzdy, nakoľko uvedené nijako nebráni odporcovi v budúcnosti opätovne uplatniť dohodu o zrážkach zo mzdy a znova požiadať zamestnávateľa navrhovateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Uvedené tak svedčí jedine o tom, že odporca takto reagoval na doručenie uznesenia a nariadení neodkladného opatrenia, a teda skôr o dôvodnosti napadnutého rozhodnutia ako naopak. Aj ďalšie skutočnosti uvádzané odporcom v podanom odvolaní o tom, že nakoľko ešte k úhrade istiny zo strany navrhovateľa nedošlo, napadnuté rozhodnutie nemôže obstať, sú nedôvodné.

39. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že v prípade nastupujúcej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v kontexte charakteru anuitnej splátky úveru, ktorej pomer istiny a príslušenstva sa neustále mení (dané je evidentné z amortizačnej tabuľky), možno uzavrieť, že vzhľadom na doposiaľ realizované úhrady navrhovateľa, tento nie je v omeškani, nakoľko na úrok a poplatky nemá odporca právo, a teda každá platba musela byť započítaná na istinu nároku. Inými slovami povedané, berúc do úvahy iba výšku istiny v rámci jednotlivých anuitných splátok, navrhovateľ nie je vo vzťahu k odporcovi

v omeškaní s úhradou istiny nároku. Aj z uvedeného dôvodu preto odporca nemohol začať s realizáciou práv z Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.05.2023.

40. V zmysle vyššie uvedených skutočností sa domnieva, že odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) Civilného sporového poriadku naplnené nie sú. Súčasne si v podanom vyjadrení uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

41. K vyjadreniu navrhovateľa zaslal dňa 07.08.2025 repliku odporca, v ktorej uviedol, že popiera tvrdenia navrhovateľa vo vyjadrení a trvá na podanom odvolaní, ktoré považuje za dôvodné s poukazom na rozhodovaciu prax (rôznych) odvolacích súdov v obdobných sporoch (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.2.2024 sp. zn. 17CoCsp/13/2023, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.5.2021 sp. zn. 17CoCsp/9/2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.4.2024 sp. zn. 5CoCsp/25/2023, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15.8.2019 sp. zn. 41Co/10/2019), ktorú navrhovateľ odignoroval a absolútne sa k nej vyjadril.

42. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.5.2025 č. k. 8CoCsp/16/2025-91, ktorým odvolací súd zmenil pôvodné uznesenie prvoinštančného súdu tak, že návrh spotrebiteľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

43. K argumentácii navrhovateľa stručne uviedol, že k námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporca trvá na vznesenej námietke vo vzťahu k nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Banka nemá právomoc priamo vykonávať zrážky – tým je výhradne zamestnávateľ. Keďže odporca (banka) nie je subjektom, ktorý zrážky vykonáva, skutočný výkon zrážok zo mzdy navrhovateľa (zamestnanca) je aktuálne mimo dosahu odporcu. Z týchto dôvodov sa odporca domnieva, že všeobecné súdy nemôžu ukladať banke (resp. akejkoľvek inej osobe, ak nejde priamo o zamestnávateľa) povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy, ak ich banka fakticky nevykonáva. Takýto výrok je materiálne nevykonateľný. Odvolaním napadnutý výrok prvoinštančného súdu je deklaratívny a nevedie k žiadnemu zásahu do mzdy navrhovateľa bez ďalších aktívnych krokov zamestnávateľa navrhovateľa.

44. K posúdeniu tzv. bonity navrhovateľa odporca trvá na tom, že tzv. bonitu navrhovateľa skúmal v súlade so zákonom, hodnoverne preukázal, že postupoval s odbornou starostlivosťou a nedopustil sa žiadneho „hrubého“ porušenia zákona.

45. Zdôraznil, že získal údaje o majetkovej a sociálnej situácii navrhovateľa jednak priamo od neho v písomnej žiadosti o úvere, ako aj z nezávislých zdrojov (Sociálna poisťovňa, SRBI). Banka mala k dispozícii aktuálne dáta o príjme, výdavkoch (úverových záväzkoch) a rodinnom stave navrhovateľa a aplikovala štandardnú finančnú analýzu, ktorá zohľadňovala rezervu nad úrovňou životného minima.

46. Navyiac, veličinu „pomeru medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa“, legálne nedefinuje zákon (ZoSÚ), opatrenia NBS, ani iné európske pramene práva, vrátane rozhodnutí Súdneho dvora EÚ. Z rozhodovacej praxe SR taktiež nemožno zistiť, aký konkrétny pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa považujú všeobecné súdy za akceptovateľné, resp. kedy by malo ísť už o „zjavný nepomer“.

47. Podporne poukázal aj na aplikovateľnú rozhodovaciu prax v nižšie uvedenom spore na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 07.08.2024 č. k. 11CoCsp/55/2023-181.

48. K platnosti dohody o zrážkach zo mzdy odporca uviedol, že navrhovateľ účelovo tvrdí, že nebol poučený o dôsledkoch dohody a nemal možnosť odmietnuť jej podpis. Odporca však naopak preukázal, že dohoda bola na samostatnej listine (splnená forma), obsahovala výslovné poučenie (čl. 3.3 a 3.4) a zmluvné podmienky nepodmieňovali poskytnutie úveru jej podpisom – naopak, išlo o dobrovoľné zabezpečenie (čl. 4.4 úverovej zmluvy).

49. Ex post vyhlásenie navrhovateľa („prekvapivo“ až v súdnom spore; cca. 2 roky po načerpaní úveru), že „nemal inú možnosť ako podpísať“, nie je právne relevantným dôkazom bez preukázania nátlaku alebo konania v tiesni (§ 37–40 OZ). S poukazom na zachovanie princípu preferencie platnosti právnych úkonov neexistuje žiadna opora pre tvrdenie, že dohoda je absolútne neplatná. Opačný záver by znamenal, že § 5a ZoOS, ktorý súd I. inštancie opomenul (správne) aplikovať, by bol de iure obsolentný.

50. K absencii splnenia zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia odporca uviedol, že bez dôkazov o skutočne vykonaných zrážkach, resp. hrozbe ich bezprostredného vykonania, neexistuje právny záujem na nariadení neodkladného opatrenia. Súd nie je oprávnený zabrániť výkonu „hypotetických“ práv. Navrhovateľ neosvedčil skutočnosť, že by sa zrážky zo mzdy vôbec vykonávali (to sa nestalo) alebo že by sa vykonávali vo väčšom rozsahu ako by to bolo pri nútenom výkone rozhodnutia. Účelom neodkladného opatrenia je okamžite a dočasne nastoliť stav, počas ktorého nebude dochádzať k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá sa domáha súdnej ochrany. Navrhovateľ (dlžník) nepreukázal, v čom má spočívať reálne porušenie alebo ohrozenie jeho práv. Naopak, je to odporca (veriteľ), ktorému finančné prostriedky neboli vrátené, ani len čo do istiny. Navrhovateľ sa v dôsledku zrážok zo mzdy nedostáva do horšieho postavenia, než aké by mal pri riadnom plnení si svojich zmluvných povinností. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Navrhovateľ okrem iniciovania návrhu na neodkladné opatrenie neinicioval žiadne konanie vo veci samej. Prvoinštančný súd postupoval nesprávne, ak iba na základe všeobecných tvrdení navrhovateľa o domnelej „ujme na jeho strane“ nariadil neodkladné opatrenie.

51. Odporca napokon poukazuje aj na rozhodovaciu prax v obdobných prípadoch voči žalovanému, kde sudy preskúmavali obdobné dohody o zrážkach zo mzdy a totožný kontraktačný postup (uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.1.2022 č. k. 19CoCsp/66/2021-54, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.10.2024 sp. zn. 8CoCsp/25/2024-133, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 7.10.2022 č. k. 24Csp/28/2022–77).

52. S prihliadnutím na všetky skutkové a právne okolnosti danej veci tak možno dospieť iba k jedinému záveru, že navrhovateľ podaným návrhom neodôvodnil údajnú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Vzhľadom na prezentované skutočnosti považuje odporca odvolanie za dôvodné.

53. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu I. inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu I. inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu I. inštancie preskúmať.

54. Neodkladné opatrenie v danom prípade má len dočasný charakter. Jeho účelom je zamedziť výkonu zrážok zo mzdy žalobcu do doby, než bude rozhodnuté vo veci samej, preto pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania uplatneného nároku, a to z dôvodu, že neodkladné opatrenie má dočasný (predbežný) charakter. Z tohto dôvodu nie je potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, alebo musia byť aspoň osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

55. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd neskúma okolnosti, ktoré sú dôležité pre konanie vo veci samej a svojím rozhodnutím nemôže prejudikovať rozhodnutie vo veci samej. Ide len o skúmanie splnenia podmienok bezodkladnosti potreby vydania rozhodnutia, o ktoré strana žiada, resp. o pravdepodobnosť ohrozenia jej práv a oprávnených záujmov. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenosť jej práva, postačuje predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo a ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali.

56. Na základe vyššie uvedených kritérií bolo potrebné posudzovať aj predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

57. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) ZoOS, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech

predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

58. Hoci inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a právna úprava nevylučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy, presadzovanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy bez ingerencie súdu (priamo) je možné len za predpokladu rešpektovania ochrany spotrebiteľa, vyplývajúcej práve z ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) ZoOS. Podľa tohto ustanovenia je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako spôsob zabezpečenia záväzku bola prípustná len za predpokladu splnenia kumulatívnych podmienok, a to ako výnimka z pravidla, ktorú je potrebné vykladať reštriktívne.

59. Zároveň odvolací súd považuje v zhode so súdom I. inštancie za potrebné dodať, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 Siementhal).

60. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa alebo slabšej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákona, podľa ktorého bola dojednaná.

61. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, D. E., F.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

62. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predloženými listinnými dôkazmi, a to najmä Zmluvou o úvere zo dňa 18.05.2023 a Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorej účelom je zabezpečenie úveru, dospel odvolací súd k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné. Žalobca predložil súdu Žiadosť o realizáciu dohody o zrážkach o mzdy zo dňa 24.04.2025, ktorá je adresovaná zamestnávateľovi navrhovateľa. Podľa žiadosti má zamestnávateľ navrhovateľa vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu vo výške 103,85 EUR z dôvodu, že navrhovateľ sa dostal do omeškania so splácaním svojho záväzku. Samotnú zodpovednosť na trvaní zrážok zo mzdy z tejto listiny presúva dodávateľ, teda banka na dlžníka, ktorý sám má zamestnávateľa informovať o dátume a výške poslednej splátky. Sám dodávateľ tak prenáša svoju zodpovednosť na spotrebiteľa, kedy sa nielenže zbavuje zodpovednosti za dobu realizácie zrážok zo mzdy, ale aj ich celkovej výšky.

63. Odvolací súd je toho názoru, že navrhovateľ osvedčil aj nalievavosť úpravy pomerov vzhľadom na bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, keďže je možné, že na základe neplatne dojednanej dohody o zrážkach zo mzdy by bola ďalej realizovaná uhradzovacia funkcia tohto zabezpečovacieho inštitútu (poukazovaním finančných prostriedkov žalovanému zo mzdy navrhovateľa). Na základe uvedeného možno konštatovať, že boli osvedčené zákonom stanovené

predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Na uvedené závery nemá vplyv skutočnosť, v akej sume sú vykonávané zrážky zo mzdy navrhovateľa. Určenie výšky zrážky zo mzdy v maximálnej sume je pri realizovaní zrážok zo mzdy pre zamestnávateľa údaj, ktorý nemá priamy vplyv na samotnú realizáciu Dohody o zrážkach zo mzdy.

64. Rovnako je bez právneho významu aj skutočnosť, že po doručení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia odporca požiadala zamestnávateľa navrhovateľa o zastavenie vykonávania zrážok zo mzdy, nakoľko uvedené nijako nebráni odporcovi v budúcnosti opätovne uplatniť dohodu o zrážkach zo mzdy a znova požadovať zamestnávateľa navrhovateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Uvedené svedčí o tom, že odporca takto reagoval na doručenie uznesenia a nariadení neodkladného opatrenia.

65. Neobstojí ani odvolacia námietka týkajúca sa nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu. Dohodu o zrážkach zo mzdy s navrhovateľom uzavrel odporca ako dodávateľ a práve odporca na základe tejto dohody následne realizoval oprávnenie požadovať od zamestnávateľa navrhovateľa vykonávanie zrážok zo mzdy. Bez použitia tejto dohody odporcom a bez jeho žiadosti o vykonávanie zrážok by zamestnávateľ navrhovateľa k vykonávaniu zrážok zo mzdy navrhovateľa nepristúpil.

66. Nad rámec uvedeného odvolací súd pripomína, že vo veci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by ukladalo navrhovateľovi povinnosť plnenia, teda inak ako nariadením neodkladného opatrenia, ktorým bude odporcovi uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, nemá navrhovateľ možnosť zrážky zastaviť. Sám veriteľ, teda odporca si diktuje výšku dlhu jednostranne bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, pričom ide o možnosť postihnúť majetok navrhovateľa podľa svojvoľie veriteľa. Tento stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstvo. Pokiaľ odporca namieta, že výška zrážky zo mzdy nie je vyššia ako by tomu bolo pri nútenom výkone rozhodnutia, je potrebné dodať, že nie je vylúčené, že odporca výšku zrážok jednostranne zvýši alebo že od navrhovateľa aj pri takejto výške zrážok vymôže plnenie nad rámec plnenia, ktoré mu je navrhovateľ povinný poskytnúť. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na skutočnosť, že z dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva možnosť jej odmietnutia. Individuálnosť dojednania dohody o zrážkach zo mzdy, poučenie dlžníka o jej dôsledkoch ako aj jej celková platnosť bude predmetom dokazovania vo veci samej. Z aplikačnej praxe je odvolaciemu súdu známe, že obdobné „dohody o zrážkach zo mzdy“ boli súdmi už opakovane vyhlásené za neprijateľné, resp. neplatné zmluvné dojednania (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/93/2018-121 zo dňa 25.06.2019).

67. Nariadením neodkladného opatrenia za takejto situácie nedochádza k neprimeranému zásahu do práv odporcu ako veriteľa (najmä práva na vrátenie dlžných finančných prostriedkov), nakoľko týmto rozhodnutím právo odporcu na plnenie z úverovej zmluvy nezaniká. Navrhovateľ nie je obmedzený v práve domáhať sa svojho nároku na plnenie voči navrhovateľovi žalobou o zaplatenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

68. Vo vzťahu k naplneniu zákonných požiadaviek prípustnosti zabezpečovacieho inštitútu (dohody o zrážkach zo mzdy) sa zdôrazňuje a vyžaduje práve aktivita dodávateľa alebo poskytovateľa služby, ktorú nemožno prenášať na spotrebiteľa. V prejednávanej veci možnosť súdu vydať neodkladné opatrenie predstavuje primeraný a účinný prostriedok ochrany v konaní o priamom (mimosúdnom) výkone úhrad záväzku spotrebiteľa, prostredníctvom zabezpečovacieho inštitútu (porov. rozsudok Z. E. proti SMART Capital, a.s., C-34/13, bod 67). S poukazom na vyššie uvedené sú potom zákonné a vecne správne aj výrok II. uznesenia súdu I. inštancie, ktorý súvisí s úspechom navrhovateľa v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) ako aj výrok III., ktorý spĺňa požiadavky ustanovenia § 336 ods. 1 CSP.

69. O trovách odvolacieho konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému odporcovi rozsahu 100 %.

70. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).